

Allerede da jeg førtse gang var i Oslo for å orientere meg angående styrerstillingen ved Rikshospitalets apotek, fik jeg det inntrykk at der hersket usunde forhold i medisinaldirektoratets apotekkontor, idet kontorsjef Junker Andersen lot falle en bemerkning som: Sekretær Schmidt kommer også til å søke stillingen. Jeg stolte dog på Medisinaldirektørens rettlinjethet, så jeg heftet meg ikke så meget ved denne uttalelse. Det skulle imidlertid vise seg at sekretær Schmidt blev anbragt som konstitueret bestyrer, et trek som jo frembragte den sterkeste forbitrelse blandt farmasøiterne landet rundt.- Nu var gode råd dyre for Departementet, men sa kom kontorschef Junker Andersens utnevning til apoteker som en reddend engel og man fik dermed en retrettstilling til sekretær L. Schmidt. Man ga den eldste ansøker styrerstillingen, og dermed var tilsynelatende landets farmasøiter tilfredsstillt. - Retferdigheten hadde skjedd fyldest for styrerstillingens vedkommende.

At sekretær Schmidt først var tiltenkt styrestillingen er der vel neppe tvil om. Junker Andersens uoverveiede uttalelse, samt direktør Ødegård ved Rikshospitalets bestemmelse om at stillingen ikke skulle betjenes ved konstitusjon, men besettes fast med en gang, utelukker all tvil.

Manøvren ved kontorschefstillingen ligger etter min oppfatning utenfor all anstendighet, den kan ikke fordømmes sterkt nok. " konf. min skrivel- se til Sosialministeren." Jeg vil likeledes også sterkt fordømme den fremgangsmåte der blev fulgt ved kunngjøringen av kontorsjefstillingen. Ved å tilbakedatere kunngjøringen oppnådde man at stillingen ikke blev lyst ledig før enn ansøkningsfristen var utløpet:

1. Ved å kunngjøre den i Norges Apotekerf. tidsskrift av 1ste august, idet samme tidsskrift først blev postlagt så sent at det kom til Kristi- ansand 12 august, hele 6 dager etter fristens utløp.

2. I Norges Farmasøitiske For. Tidsskrift. Dette tidsskrift kom til kristiansand den 5 aug. og dog utkom der et tidsskrift den 15 Juli, 4 dage etter stillingen offisielt var ledig, idet lysningerne var dateret 11 juli. Men dette nr. av tidsskriftet inneholdt intet om stillingen. I Norsk lysningsblad har stillingen neppe været kunngjort, da den petåt annonse i N.F. tidsskrift som man måtte lete etter med lupe, ikke henvis te til noget sådant. Desforuten er der vel få eller ingen av landets farmasøiter der holder lysningsbladet.

At lysningen var dateret 11 juli er vel den rene tilfeldighet??

Såvel medisinaldirektør Evang og kontorschef Junker Andersen i apotek- kontoret var da begge bortreist på ferie. Min skrivel- se til Sosialmini- steren ~~angående~~ var dateret 20 juli.

Imidlertid hadde jeg for å møte alle overfaskelser postlagt min ansøknin
den 31 juli som rek. skrivelse til medisinaldirektøren personlig.

Ansøkninngen var stilet til Sosialdepartementet.

Det er høist beklagelig og også forstemmende at et Departement kan til=
late seg slike metoder og fremgangsmåter for å tvinge sin vilje igjennom.

Med en Sosialminister og Medisinaldirektør av arbeiderpartiet, skulle
man jo tro at slikt var helt utelukket.

Tillater man seg å kritisere disposisjonene har vel Dep, st~~ær~~ks en
bunke av tomme utflukter. Skulle Departementet i mot formodning mangle
sådanne skal jeg med glæde fabrikere nogen brukbare, spesielt med her~~yn~~
på meg, da jeg jo vet hvorledes jeg best skal rammes.

Helt siden avdøde kontorschef Høyer var sekretær i apotekkontoret, har
jeg forsøkt å komme inn i Departementet.

Høyer nektet meg sogar å få ham i tale, da jeg hadde søkte sekretær=
stillingen etter ham, jeg hadde vadret uforsiktig nok til å søke kon=
torschefstillingen i konkurranse med ham. (var eneste ansøker utenom
ham.)

At man har forsøkt å gjøre seg bemerket med positivt arbeide, som for
eks. boken om fortolling av apotekerverer, synes ikke heller å hjelpe,
på tross av at boken fik en glimrende mottagelse av alle landets tolle
inspektører samt avdøde medisinaldirektør Werring. Verket fremkom på
oppfordring av ekspedisjonschef Hektoen og skulle utgis på statens
bekostning, uten vederlag til forfatterne. Hektoen døde imidlertid før
enn boken forelå ferdig, og på tross av oppfordring fra stortingets
finans og tollkomite om å la boken utgis på statens bekostning, blev
saken henlagt, motiveret med på grunn av budgetmessige hensyn, da
Hektoens etterfølger var en avgjort motstander av min medarbeider nu
avdøde overtollkontrollør Olsson.

Kristiansand S. 31 august 1939.

Trygve Borch.
S.S.